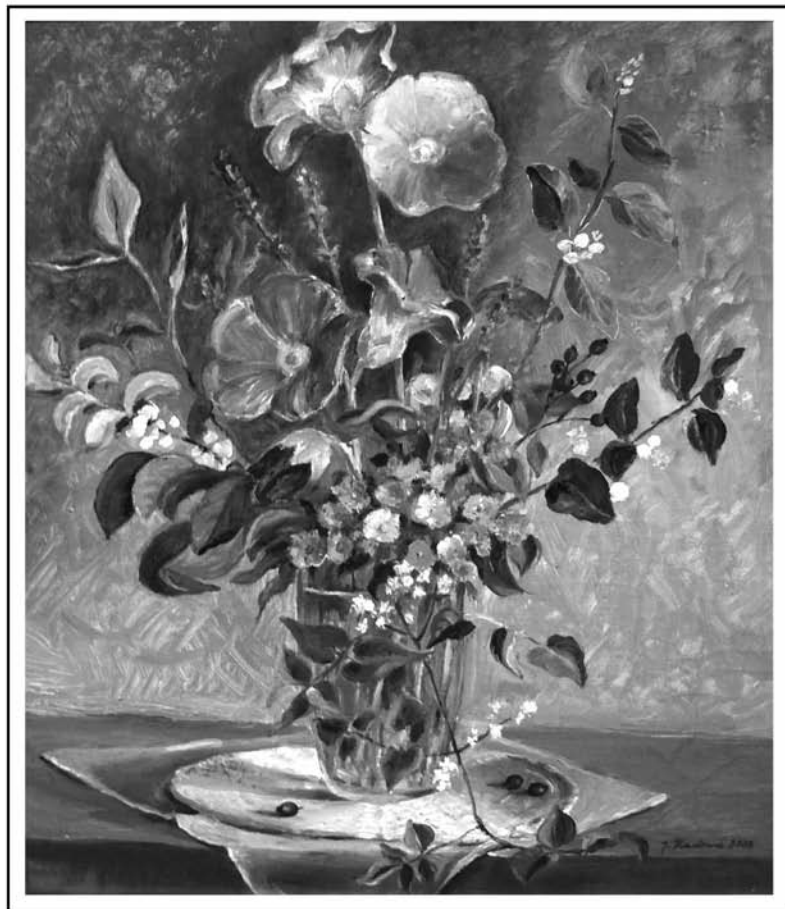

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Jarmila Radová: „Kytice se slézovými růžemi“ 2008 ●

Červen 2010

Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení...“ **1. Mojžíšova 1,11a**

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

píšu tuto úvahu den po vyhlášení výsledků parlamentních voleb v našem státě a stále se mi honí hlavou. Není možné na ně nemyslet a nesledovat probíhající jednání představitelů stran a prezidenta republiky. Zároveň promyslím další křty, na které se můžeme těšit. Vzpomínám na biblické soustředění, na kterém jsme se sešli a během kterého jsme si povídali a také vyznávali, co pro nás víra znamená. Přemyslím, jak se stane ten zázrak, že přijmeme Boží jednání jako něco zcela zásadního a určujícího v našich životech.

Pročítal jsem dnes články v časopisu Respekt a v jednom rozhovoru tam zpo-
vídaný pán říkal, jak je rád, že se ukázala odpovědnost voličů. Zároveň mluvil o tom, že jsme se rozhodovali podle peněz. Vzpomněl jsem si na to, jak Ježíš z Nazareta rád používal „ekonomickou“ logiku ve svých podobenstvích. Jako něco, co všichni berou vážně, respektují to a řídí se podle toho. Vždyť kdo by to tak nedělal, byl by přece hloupý! Vzpomeňme na podobenství o nepoctivém správci, který dobře věděl, jak použít nakradené peníze pro zajištění své budoucnosti (Lk 16,1-12). Vzpomeňme na tvrdou logiku z podobenství o hřivnách: „Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ (Mt 25,14-30).

A v tu chvíli se Ježíš ptá: „Když berete tak vážně logiku peněz, berte o to víc vážně Boží logiku, Boží vládu v tomto světě. Vždyť u koho je naše budoucnost?“ A najednou Ježíšovi posluchači všech dob stojí zaražení a vyhrabávají rozpačité svoji schovanou hřivnu, kterou se báli použít. Vždyť jak by mohla mít v tomto světě budoucnost?

Vypadá to smutně. Ale jen tehdy, když nevezmeme vážně skutečnost, že Pán Bůh činí zázraky i v našich životech. Že vede rodiče, aby nabídli svým dětem možnost nést životem znamení křtu, že vede dospělé i dospívající k radostnému vyznání, že patří Hospodinu a k přijetí znamení křtu pro svůj život.

A tak, pár dní po volbách, uprostřed nejrůznějších pocitů a otázek nad budoucností nejen našeho státu, ale celého světa, my smíme radostně vyznat svoji víru, že to Pán Bůh má v ruce tento svět a nabízí mu naději v Ježíši Kristu. A proto chceme prosit, aby nám dával v Duchu svatém sílu brát vážně jako nejvyšší logiku pravidla Jeho království. Abychom nepromarnili své hřivny a dokázali tak být v této své víře pomoci lidem kolem nás.

Jiří Ort

Zápis ze schůze staršovstva

datum: 13. 5. 2010

Zpráva z provozu sboru

nedělní škola: nový model NŠ – 1 skupina učitelů NŠ, nejprve 10 minut s malými dětmi, ty si poté budou hrát, příběh se dobere s těmi staršími; texty budou kopírovat látku probíranou na maminkách s dětmi

Finanční zpráva: Příjmy do 30. 4. jsou: salár 61 300 Kč, sbírky 18 815 Kč, dary členů 3 400 Kč, nečlenů 3 450 Kč, JJ 7 360 Kč

Byt: je třeba dořešit kuchyňskou linku

Sbírky

- 23. 5. Sbírka pro Diakonii
- Do konce května – Sbírka darů JJ

Odvody: ½ personálního fondu

Různé

možnost přihlásit se na 3 letý kurz evangelické teologie s možností zkoušek na SR a následné služby jako ordinovaný presbyter – zájem projeví – Tomáš Vokatý, Lucie Kutová, Daniela Vizinová a již dříve Michaela Otterová

Zpráva z biblické hodiny pro děti

Na nábožku jsme si povídali o Josefovi, který byl nespravedlivě odsouzen. Na to navazoval domácí úkol. Měli jsme najít alespoň 3 lidi, kteří byli nespravedlivě odsouzeni jako Josef a napsat o nich informace. Vybrala jsem si Miladu Horákovou.

Narodila se 25. prosince 1901 a zemřela 27. června 1950.

Vystudovala právnickou fakultu na Univerzitě Karlově. Od roku 1929 byla členkou České strany národně sociální (ČSNS).

Roku 1940 byla i s manželem zatčena gestapem. Dva roky na to byla zatčena podruhé. Byla převezena do malé pevnosti v Terezíně, kde byla vězněna až do konce války. Po osvobození se vrátila do Prahy kde se setkala se svým manželem, který přežil pochod smrti.

V letech 1945-1949 byla poslankyní. 27. září 1949 byla zatčena. Proces s Miladou Horákovou a jejími dvanácti kolegy probíhal od 31. května do 8. června.

Následně byly vyneseny rozsudky: čtyři tresty smrti, čtyři tresty doživotního vězení a pět trestů vězení od dvaceti do dvaceti osmi let.

Milada Horáková byla jedinou ženou odsouzenou k smrti v těchto soudních řízeních.

Poslední slova Milady:

„Padám, padám, tento boj jsem prohrála, odcházím čestně. Miluji tuto zem, miluji tento lid, budujte mu blahobyť. Odcházím bez nenávisti k vám. Přeji vám to, přeji vám to...“

EMA TOUŠKOVÁ

Soustředili jsme se na Tetíně

Nevím, jestli budu citovat dostatečně přesně, ale počátek toho všeho byl zhruba tento. Na jednom staršovstvu jsme hodnotili situaci kolem biblických hodin v našem sboru a zřejmě se nám zdála neuspokojivá. Rozebírali jsme důvody, padla očekávatelná hodnocení našich nabitých večerů a rýtčících se všedních dní. Taky z probíhajícího rozhovoru pomalu ale jistě krystalizoval názor, že by soustředěné práci s Bibli prospělo mít víc času v jednom bloku. A jako výslednice pak návrh: co že bychom se pokusili situaci řešit tím, že občas – jednou až dvakrát za rok – uspořádáme jakési „biblické soustředění“ – celodenní setkání, pokud možno výjezdní, aby nás nerušilo velkoměsto svými svody a nároky? „Jestli se úplně vzdáme studia bible a spokojíme se s jakýmsi náboženskými city, tak úplně rezignujeme na své evangelické kořeny,“ vyhrkl bratr farář. Nevím, jestli zrovna to byla ta burcuující věta, nicméně biblické soustředění jsme opravdu začali připravovat a desítka se nás na něm v den D sešla.

Den D nakonec nastal v sobotu 22. května, po četných změnách místa i času, protože se ukázalo, že není až tak snadné najít místo pro akci, nepřilíš daleko od Prahy. Nakonec Marie Ortová zařídila azyl na katolické faře v historické obci Tetín. Její muž zase akci dokonale připravil: každý jsme dostal papír a na něm připravené tři texty (starozákonní, evangelium, epištola) s určitým vnitřním pojátkem. (Přiznávám, že třeba já jsem pojátko napoprvé příliš neobjevil, ale to bylo celkem jedno, nešlo o soutěžní test.) Každý si vybral dle nálady – zda zůstat v malé pracovně, kde jsme se „soustředili“, nebo odejít na dvůr fary, na náves nebo na některé jiné krásné tetínské místečko („Tam je tak pěkně, že to až ruší,“ zaslechl jsem...). Na vybraném místě pak přemýšlel o daných textech, snažil se zachytit z nich vyplývající nápady, otázky, výklady. Po uplynutí daného času jsme se zase sešli a jeden po druhém – nebo jak nás téma strhávalo, tak třeba taky napřeskáčku – jsme se podělili o své myšlenky. Zjistili jsme, že je to velmi

obohacující, protože každý z nás má jiné zkušenosti, jiné důrazy, jinou cestu víry, pere se s jinými zátěžemi. Doufám, že jsme příliš nebloudili, protože tato služba každého z nás všem ostatním byla vlastně výsledkem práce: nikoli tedy nějaké „vyluštění testu“, které bychom se na závěr dozvěděli. Udělali jsme si společný oběd, doplnili ho dovezenými dobrotami (děkuji přítomným sestřám) a pustili se do druhého kola s další trojicí biblických textů. Zřejmě jsme nakonec povídali víc, než Jiří očekával, protože na třetí připravené kolo už z časových důvodů nedošlo; texty byly zužitkovány na nejbližší biblické hodině. Trošku jsme se prošli – k místu středověkého hradiště nad Berounkou a obešli jsme kostelíky, které jsou v Tetíně celkem tři. Na závěr akce byla ještě krátká pobožnost s večerí Páně; do Prahy jsme se vrátili vlastně docela brzo.

Za sebe musím říct, že jsem silně pocítil, jak je důležité setkávat se nad Bibli. Jak je důležité to „nad Bibli“ – bylo to pro mě po dlouhé době cenné duchovní „natankování“ – ale i to „setkávat se“: že jsme spolu mohli strávit den, být si blízko. A protože jsme všichni byli spokojení až nadšení, hned jsme si řekli, že zkusíme zavést frekvenci těchto akcí dvakrát za rok. Takže vás všechny předběžně zvou na podzimní „biblické soustředění“. Na tom prvním tetínském sice převažovali členové staršovstva, ale nechceme, aby se rozprostřel pocit, že se jedná o akci „staršovstvo sobě“. Netřeba se bát teologické náročnosti. Jen je třeba věnovat kus svého, jistě drahocenného času - a na závěr chci vyznat, že to, co jsme za něj dostali, mně připadá velmi cenné.

Tomáš Hrubý

Krátká zpráva o Noci kostelů 2010 i ve vršovických katakombách

Lange Nacht der Kirchen, dlouhá noc kostelů – pod tímto názvem vznikla v Rakousku nová tradice, která se rozšířila i do jiných zemí, a to i do Česka. Vloni se akce konala v menším měřítku především v brněnských kostelích, letos se z ní stala akce celorepubliková. Stranou nezůstal ani náš vršovický sbor.

Program byl vytvořen vlastně jednoduše, z toho, co tvoří členové sboru a z toho, co se tvoří v prostorách sboru. Program začal vernisáží výstavy obrazů Jarmily Radové. Obrazy byly nainstalovány v hale „u Veberů“. Po biblickém úvodu (*Ž 104 1.10-24a*) celou výstavu uvedl br. Miroslav Rada a na závěr zazněly i verše Ondřeje Rady.

V sedm hodin jsme se sešli v modlitebně ke koncertu pěveckého sboru Rainbow Gospel, který již šestým rokem pravidelně nacvičuje ve sborových prostorech. Koncert byl tak trochu rozloučením s dlouholetou šéfkou souboru, Julií Nepustilovou, která na dva roky odjíždí na Slovensko.

„Jsme tu doma“, to po zpěvácích gospelů řekli i členové kapely Liplless Lincoln and the Sinners. Ta v naší modlitebně také zkouší a pro Noc kostelů si připravila zvláštní, komornější, program.

Jak již bylo řečeno, k celonárodní akci se sbor přidal poprvé. Netušili jsme proto, co nás čeká a hlavně kolik nás bude. A jak to dopadlo? Nad očekávání. Přišlo více než sto lidí, takže je možné říct, že bylo plno. Byli tu domácí i hosté. Všichni společně měli možnost poznat to, co se také ve sboru děje a co nemáme každý týden na očích. Všem, kteří program připravili, moc děkujeme. **Marie Ortová**

Recepty

Jako doma, recepty z kalendáře sdružení Cesta domů

K narozeninám jsem dostala krásný kalendář. Kromě toho, že je hezky výtvarně zpracovaný, je cenný především tím, že v něm najdeme na každý týden jeden recept na studené pohoštění. Od ledna do června tu najdeme recepty na sladká jídla, od července do prosince na slaná. Kalendář jsem si pročetla hned celý od začátku do konce a první recepty vyzkoušela na nejbližší rodinné oslavě. I na noc kostelů bylo potřeba připravit pohoštění. Rozhodla jsem se, že přispěju jedním z těch dvou vyzkoušených receptů. Tady je i pro vás:

Na přípravu škvarkových placek je potřeba

20 dkg mletých škvarků, 1 vejce, kostka droždí, 40 dkg hladké mouky, sůl a mléko.

Zaděláme kvásek z droždí, trochy vlažného mléka a trochy mouky. Za chvíli přidáme vejce, mleté škvarky, rovnou malou lžičku soli, zbylou mouku a mléko a necháme vykynout. Na pomazaný plech dáváme placky – buď je vykrajujeme z plátu těsta nebo je tvoříme ručně. Necháme ještě 10 minut na plechu kynout, pak pomažeme vejcem a propícháme vidličkou. Dáme do vyhřáté trouby péci. Já jsem placky vylepšila nadrobno nakrájenými olivami.

Přidám i recept na ostré masové taštičky z listového těsta.

Potřebujeme 500 g listového těsta, 250 g mletého masa, 1 papriku, 1 cibuli, 1 nožičku klobásy, chilli koření, sůl a vejce na potřeni.

Papriku, cibuli a klobásu nakrájíme nadrobno a vmícháme to do syrového mletého masa. Osolíme a přidáme chilli koření.

Listové těsto rozválíme a rádýlkem pokrájíme na čtverce o velikosti asi 7 cm. Na každý klademe lžičku náplně, přehneme do tvaru trojúhelníků a okraje stiskneme. Přeneseme je na plech, potřeme rozšlehaným vejcem, můžeme posypat kmínem, nastrouhaným sýrem nebo sezamovým semínkem. Dáváme péci do hodně vyhřáté trouby.

Marie Ortová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulsá 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada; Odpovědný redaktor: Ing. Jiří Ort; Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč